

Underlige aftenlufte

A. Oehlenschläger

Carl Nielsen

Inderligt, varmt (ikke for langsomt)

Sopr. *p*
Un - der-li - ge af - ten-luf - te! hvor-hen vin - ke I min hu?_

Alt *p*
Un - der-li - ge af - ten-luf - te! hvor-hen vin - ke I min hu?_

Ten. *p*
Un - der-li - ge af - ten-luf - te! hvor-hen vin - ke I min hu?_

Bas *p*
Un - der-li - ge af - ten-luf - te! hvor-hen vin - ke I min hu?_

e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer-te døl - - - - ger?

e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer-te døl - - - - ger?

e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer - te døl - - - - ger?

e - ders bøl - ger tol - ke, hvad mit hjer - te døl - - - - ger?

Mil - de, lu - ne blom-ster-duf - te! siig, hvor-hen I bøl - ge nu._

Mil - de, lu - ne blom-ster-duf - te! siig, hvor-hen I bøl - ge nu._

Mil - de, lu - ne blom-ster-duf - te! siig, hvor-hen I bøl - ge nu._

Mil - de, lu - ne blom-ster-duf - te! siig, hvor-hen I bøl - ge nu._

Går I o - ver hvi-den strand til mit elsk-te fø - de - land? Vil I der med

Går I o - ver hvi-den strand til mit elsk - te fø - de - land? Vil I der med

Går I o - ver hvi - den strand til mit elsk-te fø - de-land? Vil I der med

Går I o - ver hvi - den strand til mit elsk-te fø - de - land? Vil I der med

2. Matte sol! bag bjergets stene
luerød du daler ned;
og nu sidder jeg alene
i min dunkle ensomhed.
Hjemme var der intet fjeld;
ak! så er jeg ude vel,
skal i nat ej barnligt blunde
i min Herthas grønne lunde.

3. Stille! stille! hisset gynger
båden mellem siv og krat;
sødt en mø ved cithren synger
i den tavse, lune nat.
Hvilke toner! Milde lyst,
hvor du strømmer i mit bryst!
Men hvad savner jeg, og græder,
mens hun dog så venligt kvæder?

4. Det er ej den danske tunge,
det er ej de vante ord,
ikke dem, jeg hørte sjunge,
hvor ved hytten træet gror.
Bedre er de vel måske,
ak, men det er ikke de!
bedre, tror jeg vist, hun kvæder;
men — tilgiver, at jeg græder!

5. Tager ej min sang for andet
end et ufrivilligt suk!
Længselsfuldt heniler vandet,
aftenen er så blid og smuk.
Mangen sådan aftenstund
sad jeg i min kære lund;
mindet vender nu tilbage,
det var årsag i min klage.